

Cuscii

George Coșbuc

Bătaia cea rară-n ceasornic
Acum a-ncetat.
Hatmanul se uită mirat
La marele vornic -
- „E vânt și pe ape a-nnoptat!”

Dar ce-au fost aceste cuvinte,
Și-așa din senin?
Bând focul spumosului vin,
Vorbeau de logodnă înainte,
Dorindu-și norocul din plin.

Și-acum ei deodată tăcură
Cu ochii-n pământ.
Vorbi parcă glas din mormânt -
Ce vorbe-avu vornicu-n gură,
Cu noapte, cu ape, cu vânt?

Nici unul nu-ncearcă să rupă
Tăcerea. Le mor
Măgelele vinului lor
În plina și uitată-le cupă.
Și-un gând li-e pe inimi zăvor.

E noapte,și vântul e rece
Și norii-s a ploi.
Mai steteră o vreme,și-apoi
Hatmanul se scoală să plece -
Așa-s de-obosiți amândoi!

Dar vornicul n-are alinare:
- „Să-ncalece zece-n curând!”
Cu zece, el însuși calare,
Dă pinteni și-aleargă tăcând.

Copitele sună prin noapte,
Și-i vânt și e nor.
- „Mai iute, voinici, că eu mor!”
Mirați ei se-ntreabă cu șoapte
De fapta stăpânului lor.

Nu-i umblet, e goană nebună,
Sălbatec un hop,

Cum fug cei ajunși de potop -
Deodată un tropot răsună
Din stânga, de cai în galop.

Răspântia căii le-aduce
Un stol cunoscut:
Hatmanul! E parcă făcut!
Prin noapte el unde se duce,
De-ai săi slujitori petrecut?

S-opriră din goană pe-o clipă
Bătrânii boieri -
Dar nu! Au fost numai păreri.
Tăcuți ei se alătură-n pripă,
Dând goanei sporite puteri.

Ei n-aveau nimic ce să-și spună
Și nu s-au mirat.
Acum ei vedeau răsfirat
Ce-amar li-e ursit să-i răpună:
E vânt și pe ape a înnoptat!

Mai iute, mai iute! Prin ape
De-a dreptul de tot.
Luați-mi și Dunărea-not
Și cine-i cu zile, să scape!
Și-aleargă voinicii cât pot.

Când soarele-un drum dimineții
Prin nori i-a făcut,
El numai pe doi i-a văzut,
Pe doi, că pe cale drumeții
Pe rând de oboseal-au căzut.

Mirat el vedea de pe-un munte
Ca dou-arătări
Alături boierii-călări,
Și-a bărbilor Dunări cărunte
Săltându-le vântu-n suflări.

Departa-i petrece pe cale,
Îi vede c-abat
La dreapta spre marele sat
Și-n satul acela din vale
La casa cea mare-au intrat.

La vornic e plânset în casă
Și-i fum de făclii

POEZII ONLINE

Alături, sărmanii copii
Dorm fără de suflet, pe-o masă,
Frumoși și cuminte ca vii.

Pescarii pe apă-i văzură
Pe-amurgul fatal,
Și-ntoarsă pe-o dungă de-un val
Zbătându-se luntrea, căzură
Și-acolo pieriră la mal.

Tu-ți plânge-acum, vornice, fata!
Hatmane, pe-al tău,
Bocește-ți frumosul flăcău,
Dați chiote! Totul e gata,
Și-n umbră pândește ceas rău!